

sürekli parlayan bir yıldız

Eleştirmen ve öğretim üyesi Dikmen Gürün'ün kaleme aldığı **Yapı Kredi Yayınları** arasından çıkan "Tiyatro Benim Hayatım-Yıldız Kenter'in Hayat Hikâyesi", yalnızca tiyatroya ilgi duyanların değil, mesleğine aşkla bağlı herkesin okuması gereken bir çalışma...

"Ben Anadolu'nun 1984 versiyonunda..."

Kitap, Yıldız Kenter'in soyağacından başlayarak, İngiliz annesi ve bürokrat babasının tanışma öyküsüne, yoksul ama mutlu çocukluğuna dair "Hep Aşk Vardı"dan da hatırlanacak bilgiler içeriyor.

Dikmen Gürün, Önsöz'de özetle şöyle diyor: "Tiyatroya adanmış bir hayat... Tiyatro ile soluklanan bir güzel insan... Uzamda ve zamanda sürekli parlayan bir yıldız: Yıldız Kenter... Yaşamı tüm renkleriyle yakalamış ve sahnenin merkezine yerleştirmiş güçlü bir sanatçı.

(...) Tiyatroyla kuşatılmış bir yolda ilerlerken ülkenin içinden geçmekte olduğu dönemeçler önemli köşe taşlarıdır

Yıldız Kenter'in dünyasında. Atatürk Türkiye'si'nde Ankara'da geçen parasız ama mutlu bir çocukluk, Halkevi günleri, Konservatuvarda birbirini izleyen başarılar, Ankara Devlet Tiyatrosu'nda aynı parlaklıkta devam eden oyunculuk yılları... Yuvadan kopuş ve İstanbul'da bir özel tiyatro kurmak için alınan riskler... Bukocaman şehirde elde edilen ilk başarı, Vedat Nedim Tör'ün unutulmaz sözleriyle zarif bir karşılama: "İstanbulullar! Sevinin... Övünün... Bayram edin. Şehrimizin kültür kesafetini yükselten iki artist kazandık: Kenter kardeşler..." Ve "Kenter" adını taşıyacak bir tiyatro binasına sahip olma hayalinin gerçekleşmesi için verilen

Yıldız Kenter'in "kıraç bir iklimde yetişmesi kolay olmayan nadide bir ağaç" olduğuna dikkat çeken Dikmen Gürün kitabında "Günümüzde Kenter Tiyatrosu'nu nasıl bir gelecek bekliyor?" diye soruyor.

onca uğraş. Sonu gelmeyen mücadeleli yıllar... Mutluluklar mutsuzluklar, inişler çıkışlar, gidenler gelenler, ayrılmalar birleşmeler, kırgınlıklar barışmalar... Yıldız Kenter'in hayatından türlü mevsimleri barındıran hareketli manzaralar...

Tiyatromuz adına bir zorunluluk, bir sorumluluk olduğunu düşünerek başladığım bu çalışma ne güzel ki bana Yıldız Kenter'i daha yakından tanıma fırsatı verdi. Onunla sıkça buluşmak, onu dinlemek, dinlerken öğrenmek, düşünmek, hüzünlenmek, gülmek, yeniden başlamak... Kitabın adından da anlaşılacağı gibi, buluşmalarımızın odak noktası tiyatroydu. Anneler, babalar, kardeşler, evlatlar ve hepsini kucaklayan tiyatro... Yıllar içinde filmler çevirmişti, dizilerde rol almıştı, ödüller kazanmıştı ama onun dünyası tiyatroydu. Akıyordu zaman. Ya da Henry Austin Dobson'un dediği gibi; zaman duruyordu, biz ilerliyorduk... Okuyan, tartışan, paylaşan bir insan Yıldız Kenter... Sahnelerden söz ettik uzun uzun, insanın türlü zaaflarından söz ettik... Bazen yazarlar çevresinde döndük, Çehov'lar, Gogol'ler, Puşkin'ler hele de Shakespeare ve Melih Cevdet Anday üstüne sohbet et-

Pekcan Koşar ve Şükran Güngör'le.

mek, daha doğrusu Yıldız Kenter'i dinlemek ayrı bir hoşluktu. Anday'a tutkundü en az Shakespeare'e, Çehov'a olduğu kadar...

Evet, çocukluk yıllarından başlayıp kâh ileri sararak, kâh geriye giderek keyifle, hüznüyle, aşkla, kırgınlıkla, pişmanlıkla, mutlulukla bugünlere geldik... Anlattıklarımın bir kısmı, öyle arzu ettiği için, buhar oldu uçtu. Kalanlar kitabımın omurgasını oluşturdu."

Yıldız Kenter'in "kıraç bir iklimde yetişmesikolay olmayan nadide bir ağaç" olduğuna dikkat çeken Dikmen Gürün "Günümüzde Kenter Tiyatrosu'nu nasıl bir gelecek bekliyor?" diye soruyor. Ve şöyle devam ediyor:

"Bu soru, bir başka soruyu; 'geçmişte nerede yanlış yapıldı?' sorusunu getiriyor aklı... Hüzün veren bir resimdir Kent Oyuncuları'nın bugünkü sessizliği. Hüzün veren bir resimdir Kenter Tiyatrosu ışıklarının solgunlaşması."

"Tiyatro Benim Hayatım-Yıldız Kenter'in Hayat Hikâyesi" önemli bir belge, arşivlerde saklanması gereken bir çalışma...

"Tiyatro Benim Hayatım-Yıldız Kenter'in Hayat Hikâyesi", Dikmen Gürün, Yapı Kredi Yayınları, 312 s.

"Martı" da; "Müş bebeği" Müşfik Kenter'le.